

[Olaf Nielsen.]

efter at vi havde faaet den Huslejelov, som blev gennemført i sidste Samling.

Jeg beklager, at den højtærede Minister ikke kom ind paa det Spørgsmaal, jeg rejste om Støtte til det private Byggeri, der tager Sigte paa Ombygning og Modernisering af ældre Ejendomme, idet jeg udtalte den Formening, at en stærk Brug af Loven vil bevirke, at en Del af de daarligste og billigste Lejligheder vil komme til at staa tomme, hvad der vil medføre ny Indvandring fra Land til By. Jeg mener, at der her foreligger et Problem for Kommunerne, og det skuffer mig, at den højtærede Minister ikke kom ind paa det.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Jeg tror dog, jeg vil sige til den ærede Ordfører for Venstre, at det ikke vil kunne nægtes, at det betyder en ikke ringe Gradsforskel med Hensyn til det Byggeri, det her drejer sig om, om der bor 4 eller der bor 6 Familier i samme Hus — der vil jo ogsaa ofte være Tale om Familier med mange Børn. Det ærede Medlem beklagede, at han ikke havde Fortrykket fra Folketinget, og der kunde heri ligge, at han mente, jeg skulde have givet større Løfter i Folketinget, end jeg i Dag er rede til at indfri. Jeg er saa lykkelig, at jeg i Gaar bad en Tjener om at overgive det ærede Partis Ordfører i Folketinget en skriftlig Notits om, at jeg ikke mente, det vilde være rigtigt at gaa til denne Ændring, men jeg sagde ved tredie Behandling, at Spørgsmaalet jo ikke var af større Omfang, end at man kunde have drøftet det, hvis det var fremkommet tidligere, idet jeg dog af de Grunde, jeg har anført her i Dag, mente, at det Indhold, Loven nu faar, er det rigtige.

Der kan ikke være Tvivl om, at Stagnationen i Byggeriet havde sin første Aarsag i den vældige Prisforhøjelsesbølge, der kom i Slutningen af 1936 og i Begyndelsen af 1937 for Byggematerialer, først og fremmest Jern og Staal. Den bevirkede, at de byggende spurgte sig selv: Er denne kolossale Stigning — for visse Materialers Vedkommende var der en Stigning paa op imod 50 pCt. — noget blivende? Og det var denne Tvivl, som gav Byggeriet dets første Stød. At det skulde være Huslejeloven, der her var afgørende, tror jeg ikke den ærede Ordfører for de Konservative faar ret mange Grundejere til at tro. Det er ikke mange Dage siden, jeg læste i et Blad, at der havde været Grundejergeneralforsamling i en By,

hvor man selvfølgelig ogsaa klagede over, at der er gjort det, man kalder Indgreb i Ejernes Rettigheder, men den paagældende Formand føjede dog til i sin Beretning: Det maa dog siges, at Lejelovene her i Byen, naar bortses fra Opsigelsesbestemmelserne, i det store og hele ikke har gjort saa megen Fortræd i Forholdet mellem Ejer og Lejer, som der, da Loven vedtoges, var Grund til at befrygte. Det var det, jeg sagde, at inden Lovene blev gennemført, kunde man nok piske en Stemning op, men naar de blev gennemført, vilde man se, at det rimelige fandt Sted, at begge Parter fik Mæle, at man kunde tale sammen om Sagerne, og at der blev en Ret til at dømme dem imellem, som i øvrigt har vist sig at føre til, at der opnaas Forlig i næsten alle disse Sager.

Til Slut skal jeg sige til den ærede Ordfører for de Konservative, at jeg ikke har noget imod under den kommende Forhandling i det nævnte Udvalg at drøfte Spørgsmaalet om Laan til Istandsættelse af gamle Lejligheder. Det ærede Medlem vil maaske erindre, at jeg i 1934 gik med til en saadan Lovgivning inden for visse begrænsede Omraader. Desværre fik denne Lov ikke den Succes, som jeg havde ventet den vilde faa. Det var forholdsvis faa Installations- og Moderniseringslaan, det kom til at dreje sig om, men det hindrer ikke, at Problemet er der, og at jeg ogsaa er villig til at forhandle derom i den kommende Tid.

Stensballe: Jeg vil minde den højtærede Indenrigsminister om, at da jeg første Gang havde Ordet, nævnte jeg Eksempler paa, hvorledes et ret stort Byggeselskab, Odense borgerlige Byggeselskab, var begyndt med netop den Type Huse, der her foreslaas, men havde udvidet dem til 6 Lejligheder, og det er konstateret fra alle Sider derovre, at det er betryggende, gode og sunde Forhold, der leves under, og at Lejen er betydeligt billigere end i 4 Familiers Husene. Det er ogsaa min Overbevisning, at den højtærede Indenrigsminister, efterhaanden som Tiden skrider frem, vil erkende dette, selv om det ikke bliver i Aar, og at det, der sker her, er, at man begynder paa samme Maade som derovre, men ender med at komme til det betryggende og forsvarlige.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.